

вказаного принципу: явний (вказівка в угоді або в окремому документі, застосування загального принципу визначення права) та неявний (тлумачення здійснюється на основі дій, умов правочину чи обставин справи, ходу попередніх переговорів, вказівки на норми певного акта та обрання певної судової інстанції). Також нами було досліджено можливість застосування права кількох держав до різних частин однієї угоди, та зроблено висновок про необхідність застосування вказаної доктрини.

Список використаних джерел:

1. Про міжнародне приватне право : Закон України від 23.06.2005 р. № 2709 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2709-15/para039#o39>.
2. Регламент (ЄС) N 593/2008 Європейського Парламенту та Ради «Про право, яке підлягає до застосування щодо договірних зобов'язань («Рим I»)»: Міжнародний документ від 17.06.2008 р. № 593/2008 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/994_905
3. Задорожна С.М. Автономія волі сторін у міжнародному приватному праві: дис. канд. юрид наук / С.М. Задорожна. – К., 2006. – 203 с.
4. Діковська І.А. Форма угод про вибір застосовуваного до договору права / І.А. Діковська // Альманах міжнародного права. – 2015. – № 7. – С. 133-141.
5. Канашевский В.А. Внешне-экономические сделки. Материально-правовое и коллизионное регулирование / В.А. Канашевский. – М.: Wolters Kluwer, 2008. – 296 с.
6. Giuliano M. Report on the Convention on the law applicable to contractual obligations / M. Giuliano, P. Lagarde [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://aei.pitt.edu/1891/>.

Симонян А.В.

аспірант,

Юридичний факультет

Донецького національного університету

КЛАСИФІКАЦІЯ СУБ'ЄКТІВ ОРГАНІЗАЦІЙНО-ГОСПОДАРСЬКИХ ПОВНОВАЖЕНЬ В СФЕРІ ЗДІЙСНЕННЯ МЕДИЧНОЇ ПРАКТИКИ

Розглядаючи поняття організаційно-господарських відносин та аналізуючи наукові джерела різних часів, було виявлено відмінне трактування поняття таких відносин порівняно з тим, яке запропоноване

в сучасному ГК України. У зв'язку з цим, вважаємо за необхідне уточнення визначення даного поняття шляхом встановлення його змісту.

По-перше, варто зауважити, що характеристика організаційно-господарських повноважень можлива лише після розкриття змісту поняття через його етимологічне значенням, а саме мова йдеться про «організацію».

Відповідно до словників, поняття «організація» має декілька значень; це «дія за значенням організувати, організовувати, організовуватися, організуватися» [1, с. 739; 2, с. 637; 3, с. 844]. Слово «організаційно» є прислівником до слова організаційний, а організаційний – це прикметник до слова «організація» в першому значенні [1, с. 739; 2, с. 636], тому треба розкрити поняття «організовувати».

Слово «організовувати» означає: 1) створювати, засновувати що-небудь, залучаючи до цього інших, спираючись на них; 2) здійснювати певні заходи громадського значення, розробляючи їх підготовку і проведення; 3) згуртовувати, об'єднувати кого-небудь з певною метою; 4) чітко налагоджувати, належно впорядковувати що-небудь [1, с. 740; 2, с. 637; 3, с. 845; 4, с. 585].

Таким чином, на підставі вищевикладеного можна стверджувати, що слово «організація» може озглядатися як налагоджування, впорядкування та удосконалення будь-якої діяльності.

Особливу увагу при характеристиці організаційно-господарських повноважень слід звернути на те, що визначаючи предмет регулювання господарського права ГК України вживає два терміни: «організація» (ст. 1 ГК України) та «управління» (ч. 6 ст. 3 ГК України) [5]. Натомість, норми ГКУ не розкривають сутності цих понять.

Зміст управління як соціальної функції виявляється в організуючій діяльності, що досягається шляхом об'єднання, узгодження, регулювання, координації та контролю [6, с. 218].

Таким чином, робимо висновок про те, що формами здійснення організації господарської діяльності є управління та регулювання господарської діяльності.

Варто зауважити, що одним з важливих питань, що потребує ретельного дослідження, є питання визначення кола суб'єктів організаційно-господарських повноважень безпосередньо в сфері медичної практики.

Для нашого дослідження досить важлива класифікація О.М. Вінник щодо суб'єктів організаційно-господарських повноважень, до якої належить сфера здійснення медичної практики. На думку дослідника, суб'єктами організаційно-господарських повноважень є особи, які мають повноваження щодо організації господарської діяльності, управління іншими суб'єктами та/або контролю за їх діяльністю.

На основі аналізу актів законодавства (насамперед, ГК України) та враховуючи теоретичні положення господарського права (в т.ч. вищенаведені) можна виділити такі основні ознаки суб'єктів організаційно-господарських повноважень, що притаманні і суб'єктам медичної практики:

1) обов'язкові учасники господарських відносин з організації (управління та/або регулювання) господарської діяльності;

2) прямо або опосередковано здійснюють управління господарською діяльністю суб'єктів господарювання (визначають мету, предмет господарської діяльності, склад і компетенцію органів управління, правовий титул майна господарських організацій) та/або регулювання господарської діяльності суб'єктів господарювання;

3) юридичними підставами їх виникнення є нормативно-правові акти, установчі документи господарських організацій/об'єднань, організаційно-господарські договори, а фактичними – відносини власності, відносини контролю-підпорядкування, наділення організаційно-господарськими повноваженнями з регулювання господарської діяльності суб'єктів господарювання всіх форм власності, делегування організаційно-господарських повноважень;

4) у ході реалізації своїх повноважень приймають обов'язкові для суб'єктів господарювання рішення, щодо яких вони здійснюються;

5) здійснюють контроль по відношенню до суб'єктів господарювання щодо яких реалізують свої повноваження.

На підставі аналізу вищевказаних ознак, пропонуємо сформулювати поняття суб'єкта організаційно-господарських повноважень в сфері медичної практики як суб'єкта господарських правовідносин (орган державної влади, орган місцевого самоврядування, господарська організація тощо), який здійснює управління господарською діяльністю суб'єктів медичної практики та/або її регулювання за умови наявності для цього правових підстав та фактичних можливостей. Таке визначення, на наш погляд, досить повно відображає сутність суб'єктів організаційно-господарських повноважень в сфері здійснення медичної практики та сприяє подальшій класифікації таких суб'єктів.

Наступним кроком, покликаним систематизувати суб'єктів медичної практики, є проведення класифікації таких суб'єктів.

Вважаємо за необхідне проводити класифікацію суб'єктів організаційно-господарських повноважень в сфері здійснення медичної практики за наступними критеріями: 1) форма здійснення організації господарської діяльності; 2) характер організаційно-господарських повноважень; 3) межі здійснення організаційно-господарських повноважень; 4) за сферою дії організаційно-господарських повноважень.

Залежно від форми здійснення організації господарської діяльності суб'єкти організаційно-господарських повноважень в сфері медичної практики поділяються на: (1) суб'єктів, що здійснюють управління господарською діяльністю (засновник і власник майна щодо заснованого ним суб'єкта, що здійснює медичну практику); (2) суб'єктів, що здійснюють регулювання господарської діяльності в сфері медичної практики (КМ України, органи виконавчої влади в особі МОЗ України, місцеві державні адміністрації з їх галузевими управліннями; а також органи місцевого самоврядування в особі їх виконавчих органів; та суб'єктів господарювання або негосподарюючих суб'єктів, які здійснюють відповідну діяльність у сфері охорони здоров'я та інші).

Залежно від характеру організаційно-господарських повноважень їх суб'єкти класифікуються на: (1) суб'єктів, що здійснюють власні організаційно-господарські повноваження (КМ України, міністерства, засновники і власники майна щодо заснованих ними суб'єктів, що здійснюють медичну практику); (2) суб'єктів, що здійснюють делеговані організаційно-господарські повноваження (наприклад, делегування повноважень з контролю за додержанням Ліцензійних умов структурним підрозділам з питань охорони здоров'я місцевих державних адміністрацій тощо).

Залежно від меж здійснення організаційно-господарських повноважень їх суб'єкти поділяють на: (1) суб'єктів, що повинні діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені законами України (органи державної влади, органи місцевого самоврядування); (2) суб'єктів, що можуть діяти в межах повноважень та у спосіб, що не заборонені законами України (засновники і власники майна щодо заснованих суб'єктів, що здійснюють медичну практику).

За сферою дії організаційно-господарських повноважень їх суб'єкти класифікують на: (1) суб'єктів, що здійснюють ці повноваження по відношенню до суб'єктів господарювання на всій території України (КМ України, міністерства); (2) суб'єктів, що здійснюють ці повноваження по відношенню до суб'єктів господарювання певної адміністративно-територіальної одиниці (органи місцевого самоврядування, їх виконкоми, управління, комунальні господарські об'єднання); (3) суб'єктів, що здійснюють ці повноваження по відношенню до визначених суб'єктів господарювання (засновники і власники майна щодо заснованих ними суб'єктів, що здійснюють медичну практику тощо).

Така класифікація, на наш погляд, найбільш повно охоплює всіх можливих суб'єктів організаційно-господарських повноважень в сфері медичної практики.

Підсумовуючи вищевикладене, можна зробити висновок про відсутність цілісності господарського законодавства, що на сьогоднішній

день регулює правове становище суб'єктів організаційно-господарських повноважень, що створює низку проблемних питань.

Список використаних джерел:

1. Словник української мови [ред. В. О. Винник, Л. А. Юрчук]. – К.: Видавництво «Наукова думка», 1974. – Т. 5. – 840 с.
2. Словарь русского языка [ред. А. П. Евгеньев]. – М.: Русский язык, 1986. – Т. 2. – 736 с.
3. Толковый словарь русского языка [ред. Б. М. Волин, Д. Н. Ушаков]. – М.: Государственное издательство иностранных и национальных словарей, 1938. – Т. 2. – 1039 с.
4. Ожегов С. И. Словарь русского языка / Ожегов С. И. – М.: ООО «Издательский дом «ОНИКС 21 век», ООО «Издательство»Мир и Образование», 2003. – 1200 с.
5. Господарський Кодекс України від 02.05.2003 р. зі змінами // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – 144 с.
6. Юридична енциклопедія: В 6 т. [Голова редколегії Ю. С. Шемшученко]. – К. : Укрainsька енциклопедія, 2004. – Т. 6. – 768 с.